

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Ali je politika za mladino? Razgled po katoličanskem sveti.

V Novinaj smo čeli govor voditelja slovenskega naroda dr. Korošca v Celji na mladinskem zborovanju JRZ. Mladina se je zbrala iz vsej krajov Slovenije i naš voditelj dr. Korošec je bio jako zadovoljen. Tudi našiva dva poslanca sta pripelala s sebov dečke, lendavski tri, sobočki pa celo dvajsti.

Znati je potrebno, da živimo v časi, gda je vpoštrevani samo tisti narod, šteri je politično zreli. Da je pa narod lahko politično zreli, je v prvoy vrsti potrebno ljudstvo navčiti, ka je pravzaprav to politika. Zato je pa potrebno, da se to navči že mladina, ka je politika za vsakega poštenoga človeka, šteri se ne obrača po vōtri, liki to, ka

vidi, da je dobro, to drži i dela ne samo za sebe, liki za ljudstvo. Mladino je potrebno navčiti, da je nej to politika, da se za volitve najem pa napijem. Politika je pošteno življenje, gde se gleda za vse ljudstvo!

Mladina, štera maš volo i spoznaš svojo nalogo proti narodi i državi, pristopaj v vrste mladinske organizacije JRZ. Politično zreli narodi dnes vladajo i bodo vsikdar. Politika je nej kšeft, liki delo za ljudstvo. Skupno bomo pa lahko delali samo te, gda bomo znali za kakšnimi vzori mamo iti i te nam je pokazao naš voditeo dr. Korošec v Celji.

Mladina, na delo!

Zborovanje.

Zborovali so... Najmre vučitelje sobočkoga okraja so meli pred kratkim zborovanje v Soboti, gde se ji je zbralo lepo število. Poleg vsega, ka se po navadi na takšem zborovanju razpravlja, o položaji med vučitelji i oblastmi, ka so vučitelje dosegli za svoje pravice, ka je potrebno šče dosegnoti, se je čulo tudi poročilo nekšega gospoda iz lotmerškoga okraja o skrivnostni zvezaj na najvišiji mestaj države i smo čuli tudi nekša pisma, po šteri bi se naj vidlo, kak najvišija oblast preganja vučitelstvo. Ne vemo, s kakšimi nameni se takše reči delajo. Vidimo pa samo, da se s takšimi rečmi šče samo delati nerazpoloženje vučitelstva do oblasti, zato ka se na nekši skrivnosten način naznanjajo krivice, štere se prej delajo, poleg toga so pa popolnoma tiho o vsem, kelko je popravljeni krivic, štere se napravili tisti, šteri šče dnes sedijo na najvišiji mestaj zavupane jim službe.

Gučalo se je tudi o sodelovanji vučitelstva na Prekmurkom tedni. Tū je tudi bilo čuti, kak je javila edna vučitelica, da je ona zastopnica prekmurskoga vučitelstva pri pripravlanom odbori za Prekmurški teden. Pitali bi samo to gospo, ali lekar je

šče gospodičina, što jo je postavio za zastopnico prekmurskoga vučitelstva pri pripravlanom odbori za Prekmurški teden? Prav tak pitamo pripravlani odbor, če jo je on mogoče postavio, ali nega v Slovenskoj Krajini niti ednoga domačina vučitelja ali vučitelice, šteri bi bio telko vreden, da bi zastopao Prekmurško vučitelstvo na Prekmurkom tedni?

Posebno zato to pitamo, ka se je eden gospod, šteri je tudi iz tisti krajov prišo med naše ljudstvo si služiti krüh, kak „zastopnica prekmurskoga vučitelstva“ i vzgaja prav tak tudi našo deco, te gospod se je izrazil: „Organizirajmo izlete v Soboto na Prekmurški teden, da bodo enkrat tudi te uboge paverske pete stopile v mesto in bodo videle vsaj senco kulture...“

Priporočali bi vsem takšim, naj se povrnejo nazaj, ali kd se prišli, vej je v nogim med temi nej bila nikša sila iti iz domačega kraja i bi tam mogoče meli bolši krüh pa ga nebi trbeli iskati med „paverskimi petami i nekulturnimi ljudmi.“ Naše ljudstvo nemre meti zavupanja v takše vučitele, liki bo vsigdar čakalo, gda se takši od nas odselijo.

Takših cvetk bomo šče več nabrali.

Boži zakon od hišnoga zakona.

1. Skupni pastirski list jugoslovenskih škofev o svestvu (zakramentu) svetega zakona.

Mož pa bo zopet lahko spoštoval samo tako ženo, ki ga kot zaročenka nikoli ni poskušala privezati nase z grešnim zapeljevanjem, ampak je s svojim dekliskim ponosom budila v njegovem srcu bolj spoštovanje kakor strast.

Ako pogledamo v življenje mladih ljudi, vidimo, kako se popolnoma drugače pripravljajo na zakon, namreč z grehi, poželenjem in pohotnostjo, namesto s premagovanjem samega sebe in žrtvami. Zato se ne smemo čuditi, da je toliko nesrečnih zakonov, toliko razočaranih zakoncev, ki z isto nestrpnostjo zahtevajo ločitev zakona, kakor so prej drevili vanj, gnani bolj od strasti kakor od ljubezni.

Z grehom se izpodkopavajo tla božjemu blagoslovu, a brez božjega blagoslova ne more biti družina srečna.

Zato opominjamo žene in neveste, naj pri izbiri prihodnjega zakonskega druga vprašajo za svet svoje starše. Starši imajo zrelejši pogled na življenje, ter bodo s svojim modrim nasvetom obvarovali mlade ljudi pred nevarnimi zablodami. Spoštovanje do staršev je mladini poročstvo božjega blagoslova.

Starši imajo v prvi vrsti dolžnost, da dobro pazijo, če sta mladenič in mladenka, ki se

mislita poročiti, primerna drug za drugega.

Pri tem naj tarši presodijo, ali sta zaročenca zdrava, ker je namen zakona, da je sredstvo za prenašanje življenja, pri katerem so starši pomočniki božje Vsemogočnosti. („Casti con.“) — Hudo je za starše kakor za mladi zakonski par, če nastopi težka bolezen že v prvih letih zakona.

Tu moramo omeniti, da ni zdravo, če si mlad človek išče zaročenko v kogu, ki mu je blizu po krvnem sorodstvu ali po svaštvu. (kerkev je v svoji veliki modrost zabranila poroke med tako bližnjimi osebami; prav tako jih branijo tudi državni zakoni vseh narodov in vseh časov.)

Otroci, i se rodijo iz takših zakonskih zvez, pogosto niso telesno zdravi, in tudi ne duševno nadarjeni.

Razer lega je dolžnost staršev in zaočencev, da premislijo, ali majo dovolj sredstev za življenje. Resnica je, da bogastvo niti najmanj ni potrebno za srečno zakonsko življenje, nasprotno vliimo, da so revni zakonci mnogokrat zadovolnejši v svojih skromnih hišicah, kakor bogati v svoji sijajnih palačah.

Vendar mrata biti oskrbljena vsaj z najprebnejšim, da ne bi prevelika skrb za vsakdanji kruh motila njune mlade zakonske sreče.

Vatikansko mesto. Proglasenje odluka za beatif. častivrednoga Justina de Jacobis. 14. maja je bio v privatnoj sobi sv. Oče prečeti i proglašeni odluk, s šterim se potrjujeja dve čudi na priprošnoj častivrednoga Justina de Jacobis. Justin de Jacobis je bio milipolski škof i prvi apostolski vikar v Abesiniji. Obe čudi se bota poleg rabile drugoga za to, da se imenuvani proglaši za blaženoga. Tomi važnomi obredi je prisostvovalo vnogo odličnikov.

Zanimanje sv. Oče za betežnike. Sv. Oča je na nenavađen način pokazao svojo skrb za betežnike. Sindikat zdravnikov Italije je najmre postavio radio-postajo, ki ma poseben program za tolažbo i razvedrilo betežnikov. Pri toj priliki je sv. Oča poslao na Sindikat zdravnikov pismo, v šterom, kak pravi „L'Osservatore Romano“, piše: „Postavitev radio postaje „Igea“, ki je določena, da naše betežne brate v njihovom betegi z rečjov i pesmijov krepki, more sv. Oča napuniti samo z veseljem. Njegova svetost je osvedočena, da bo to delo, ki je na poseben način posvečeno italijanskim betežnikom, moglo izvršiti svoje plemenito poslanstvo, služiti krščanstvi i človečanstvi.“

Nemčija. Opatija Klosterneuburg „prepustila“ nepremičnine bečkomi Gauleiteri. Po „La Croix“ je javila D. N. B., da je glasovita opatija Klosterneuburg pri Beči, po dugih „pogajanjih“ „prepustila“ vso svojo nepremičnino vrednost, ki je jako obsežna i je na obeh straneh Donave, bečkomi Gauleiteri. To je edna najstarejših opatij. Ne ve se pa, na kakši način so se vodila „pogajanja“ i ali je to „prepustitev“ ali je pa mogoče samo dekret o konfiskaciji.

Versko stanje v Nemčiji je ostalo nespremenjeno. „L'Osservatore Romano“ je v najnovejših številkah objavio več slučajev, štere so nacionalsocialistične oblasti povzele proti katoličanskim šolskim zavodom. Tak so uradniki tajne policije prišli v škofijski dvor v Limburgi i zahtevali predajo arhiva, ki se nanaša na fundacije „Peter Jožef“, „Deško semenišče“ i „Bolnica“. Vse te arhive je policija odnesla ponoči. Naskori zatem so se ponovno pojavili isti člani policije i zahtevali vrednosti fundacij. Kda jim nadzornik fundacij ne šče dati fondov, je šef policije odgovorio, da bo rabo silo. Nato je nadzornik predal fundacije.

Češka i Moravska. Cerkvena razdelitev. Po najnovejšoj razdelitvi Češka i Moravska tvorita vsaka edno cerkveno provinco. Metropolitanski sedež češke province je Praga, toj so podložni škofi iz Kraljevskoga Gradca, Budjejevic i Litomerice. Sedež moravske province pa je v Olo-moci, podložni njemu je škof v Brni.

Slovaška. Nove pošne znamke z verskimi motivi. Slovaška vlada je izdala nove pošne znamke, na šterih so verski motivi. Prva zbirka znamk nosi sliko pokojnoga voditelja Slovakov Mons. Andreja Hlinke, druge znamke majo slike znamenitih slovaških cerkvi i narodni zaštitnikov i tudi slike sv. Cirila i Metoda.

Francija. Velko nar. romanje Angležov v Lurd. Pod vodstvom westminsterskoga nadškofa kardinala Hinsleya je prišlo 1000 angleških romarov v Lurd. Med njimi je več škofov. Francoske cerkvene i civilne oblasti so romare slovesno sprijale.

Važen sklep. Senat države New-York je sprijal postavio proti komunizmu, ki določa, da se mo-

rajo člani komunistične stranke odstraniti iz državnih služb i šol.

Na Holandskom je lani opravilo več kak 20.000 ljudi od-deljene duhovne vaje. Samo v domi mesta Amerfoort je bilo 84 tridnevni duhovni vaj, šterih se je vdeležilo 5280 ljudi, od teh je bilo 60% možkov.

V Budimpešti so meli katoličanski poslanci i senatorje skupne duhovne vaje, štere je vodo jezuit E. Csávosy. Sklepno sv. mešo je darivao nadškof Šerédi i podelo skupno sv. obhajilo. Nato je meo na vdeleženca nagovor, v šterom je povdarjal, da majo poslanci i senatorje kak zakonodajalci važno nalogo i zato tudi velko odgovornost pred Bogom i na hasek narodi, naj se ne brigajo zato, ka je po voli strankarstvi, nego za to, ka je po voli Bogi i narodi.

Nizza se že pripravlja. Meseca septembra 1940. leta bo v obmorskem francoskom mestu i znanom letovišči v Nizzi svetovni euharistični kongres. Kongres se bo vršo na obali Sredozemskoga morja, kde bo postavljeni oltar sv. Olt. Svestva. Postavljeni bodo velki zvočniki, da se bodo molitve i govori razmili več kilometrov daleč. Prvi večer kongresa bo po morji procesija s posveti. Računajo, da se bo kongresa vdeležilo dva milijona ljudi iz tujih držav.

Kristušova trnava korona. Trnava korona, s šterov so Kristuš koronali, je francoski krao sv. Ludvik s križarskih vojsk prineso v Francijo. Ves čas je bila ohranjena v posebnoj kapeli i so jo meli v velkoj časti. Letos prve dni julija bodo slovesno proslavili 700 letnico toga dogodka. Med slovesnov procesijov bo korona noso na glavi pariški nadškof — kardinal Verdier.

Nazaj k praktičnomi krščanstvi. Bivši francoski premier, večkratni minister i vodilna politična osebnost Francije, Andrej Tardieu, se je s svojov ženov, s šterov sta bila 40 let samo pred državov „zakonskiva“, vrno k praktičnomi krščanstvi. Po 40 letih „zakonskega“ življenja sta bila zdaniva v cerkvi. Od tistogamao hodita dnevno k sv. obhajili.

Tehnika v božoj službi. Svetovno znani „leteči misijonar“ P. Pavel Schulte, ki misijonari s svojim letalom po severni krajaj večnoga leda, je že v nogim misijonarom rešo življenje, da jih je na svojem letali preneso v bolnice. Zda pa bo meo na svojem zrakoplovi kapelico, da bo v kraji, kde obišče raztepene ovčice, služo sv. mešo i te odleto dale.

Tipkarice dobijo svojo patrono. V Budapešti so začnoli škofijski proces, da se S. Marijo Margaretto Bognár proglaši za blaženo. Pred vstopom v samostan je bila tipkarica v nekšoj tovarni. Nišče, niti njena mati, ne znao, kak globoko pobožna duša je bila. Štela je vstopiti v karmeličanski samostan, a so jo odklonile zavolo toga, ar je bila betežasta. Ravnotak se njoj je zgodilo pri Angleških gospodičinaj. Končno so jo sprijale sestre Marijinoga obiskanja. Po napravljenih večnih oblubah je naskori mrla l. 1933.

Stanje frančiškanskih misijonov. Najnovejša statistika frančiškanskih misijonov izkažuje: 86 misijonov, to je misijonov okrožij, ne postaj, 4154 misijonarov, 5338 frančiškanskih sester misijonark.

Še protestanti častijo sv. Frančiška. Posebno ga časti angleška episkopalna cerkev. Nedavno so njemu v West-Vickani zozidali cerkev. Posveto jo je sam primas anglikanske cerkve, cantenburški nadškof.

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2-50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plaćati se mora naprej. Stev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglosov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak niže. Poslano me d tekstom vsaka reč 2 D. mali oglosi do 10 reči 5 Din. više vsaka reč 1-50 Din.

Nedela

po Risalaj druga.

Pravo je Jezuš eto priliko: Neki človek je pripravil veliko večerjo in je vno gozovao. Igda je prišla vora večerje, je poslal svojega slugo povedat pozvanim, da naj pridejo, ar je že vse pripravljeno. I začeli so se vsi do ednega zgovarjati. Prvi njemu je pravo: njivo sam kupo i jo morem iti pogledat, prosim te, zagovori me. I drugi je vilo: Pet parov juncov sam kupo, idem nje vardevat; prosim te, zagovori me. I drugi je pali pravo: Oženo sam se i zato nemorem priti. I nazaj prideči sluga je eta svojemi Gospodi nazvesto. Teda se je hišni gospodar razsrdio i vilo svojemi slugi: hitro idi vō na vulice i varaške poti i pripelaj esi notri, nevolne, slabe, slepe i plantave. I vili sluga: Gospod, včinjeno je, ka si zapovedao i ešče je mesto. I je vilo Gospod slugi: Idi vō na poti i med plote i prisili je notri iti, da se moja hiša napuni. Velim vam pa, ka nišče zmed oni lūdi, ki so bili pozvani, ne bo okuso moje večerje. (Lukač 14, 16, 24).

Izgovarjali so se nezahvalni povablenci. Kūpleni marof pomeni oblast. Što ma hižo pa v njoj lūdi, se veseli svojega gospodarstva. Takši je bio prvi greh, človek je šteo biti sam gospodar. Gospodovati pa se pravi samo poslužavati se svoje oblasti. Nad tov našov oblastjov je druga, je oblast boža, šteroj moramo biti podrejeni.

Drugi je djaio: Pet parov juncov sam kupo. — Zakaj pa ne pravi — jūnce sam kupo? Pet parov juncov tū pomeni petere naše počutke, ki so sparani: dvoje oči, dvoja vūha, dvoje rok. S svojimi počutki pozelemo postvareh. Zato je človek, ki misli samo na svoje jūnce, človek, ki je preveč v svetsko zakopani. On drugi ne verje, kak samo to, ka s svojimi občutki spozna. Takši je človek, ki pravi: Ka ne vidim, ne verjem. Ka pa vidim, znam že, ka mi ščeš praviti ešče drugo? To je belo, to je čarno, to okroglo. To vidim i čutim. Ka mi pa nemreš pokazati, kak me ščeš siliti, da verjem? Glas čūjem: eden spevle dobro, drugi slabo, eden ma jasen glas, drugi je hripav. To čūjem. Edna reč diši, druga smrdi. To zapazim. Edno je sladko, drugo bridko, to osoleno, ono neslano; to okusim. Ka mi boš potem pravo ešče drugo?

Kak te, je mislo tūdi apoštol Tomaž. Zato njemu je Gospod pravo: „Blažen ti štī, ki ne vidiš, pa verjejo!”

Tretji je djaio: Oženo sam se. — Ta ženitev pomeni meseni vžitik. Oženo se je tisti, ki žive v mesu, ki se veseli telovnega vžitka. Nešče priti k stoli. Naj dobro pazi, da od lakote ne vmerje!

Poslušajte sv. Janoša apoštola, ki nas opomina: „Ne ljubite sveta i ne to, ka je na sveti!” Vi, ki ste pozvani k stoli Gospodovimi, ne ljubite sveta! Apoštol ne pravi: Ne mejte nikaj svetnoga nego samo: — Ne ljubite svetno! Svetna lūbezen je kak ftiče kelje za peroti nevolne ftičice. Zaželeo si svetno, glej prikelo si se. Što ti znova oslobodi peroti? Kak boš zleteo i prišeo do pravoga mira, če se pa sam rad vsedaš ta, gde znaš, da je smolnato?

Ne iščimo praznih i slabih izgovorov. Naj nas me drži od Gospoda dalečine gizde, ne radovednost, ne kakša žela. Hodimo ta, da se nasitimo.

Hodmo mi, ki smo na dūši siromaški, vej nas vabi tisti, ki je postao za nas siromak. On je pa itak lastnik vesolstva. Zato nas lahko obogati.

Iz Argentine.

Ko prebiramo Novine tukaj v daljni deželi, z veseljem vidimo, kako se Slovenska Krajina pridno giblje, rastejo nove organizacije, gospodarsko napreduje, mladina se giblje...

Mi se pa sedaj pripravljamo, da proslavimo že tretjo obletnico slovenske službe božje na Avellanedi. Tako radi bi se tudi kaj pohvalili, pa se nimamo s čim. Tako zelo nam manjka delovnih sil, radi bi si osnovali lastno društvo za Prekmurce, pa smo tako ubožni... ne radi denarja, temveč manjka nam ljudi, ljudi, ki bi imeli sposobnost za društveno delovanje. Dobre volje še je, toda izkušenih prosvetnih delavcev nimamo in nimamo. Ko bi ne bilo tega večnega preselejanja... Pred tremi leti je bilo vsaj dvakrat toliko Prekmurcev na Avellanedi kot jih je danes. Ljudje si kupujejo stavbišča zunaj, zidajo lastne hišice in vse beži ven... saj se celo gostilničarja že pritožujeta, kako zelo se pozna, da je manj Slovencev. In tisti, ki se odseli, ga več ni blizu za društveno sodelovanje. Po 10 uri zvečer ven na provinco ne vozijo več omnibusi in društveno delo je pa seveda na vrsti šele zvečer... Tako, da je položaj za delo čimdalje bolj oteškočen. In potem pa še ta bolezen...

Tako radi bi proslavili 3 obletnice z lepo proslavo, pa bomo morali ostati kar skromni. Vsaj to je dobro, da se služba božja redno nadaljuje. Vdeležba je prav razveseljiva, kadar je dan lep in morejo prirediti tudi tisti, ki žive bolj oddaljeni.

Letos slavi slovensko Primorje 400 letnico Svete Gore pri Gorici. Tudi mi bomo to svečanost lepo proslavili in tudi na Avellanedi bomo napravili poseben spomin tega dogodka, ki bo prav v zvezi z obletnico slovenske službe božje na Avellanedi. Upamo, da bomo imeli 25. junija prav lepo svečanost, ki bo dopolnila ono od prejšnje nedelje 18. junija, ki bo glavna proslava svetogorske 400 letnice.

Tam pri vas ste sedaj v polnem poletju... mi pa sredi zime. Pa je tukaj vreme kot ljudje: nestalno. Jutraj včasih mrzlo, da se kadi, zvečer pa že potegne tak veter, da je vroče... Snega pa najbrže ne bomo videli. Saj je minilo že več kot 10 let, ko so ga zadnjič videli.

Vojske se pa tu nič ne bojimo. Sicer pa kot vidimo, se je tudi vam doma ni treba nič bati. V Ameriko pa le nikar preveč ne silite, ker se prav zares ne splača, ker s tolikim delom in naporom imate tudi doma lahko Ameriko.

Tako Vam pošiljamo mnoge pozdrave. V imenu rojakov — Janez Hladnik, slovenski kaplan.

ZZD v Jugorasi.

Zveza Združenih Delavcov v Sloveniji se je združila z državno delavskov organizacijov, zvanov Jugoras (Jugoslovanski radniški savez). Domača delavska organizacija je dobila zastopstvo v državnoj organizaciji.

Hodmo mi, ki smo slabotni. Vej zdravim ne trbe zdravnika, nego betežnim. On ma prava zdravila tūdi za nas.

Hodmo mi, ki smo dūhovno hromni i prosimo Ga: „Potrde moje stopinje po tvojih potaj, da ne opešajo”. (Ps. 16. 6.)

Naj pridejo slepci, ki prosijo: „Razsvetli naše oči, da ne zaspimo v smrti.”

Gda je pa gospodar vido, da je ešče prostor je pravo: „Idi na vulice i prelaze”. Iz prostih cest so prišli pogani, iza plotov, na šterih so prelazi, pa naj pridejo krivoverci i razkolniki pa tū najdejo svoj pravi mir.

Njeg. Visočanstva knez Paveo i kneginja Olga v Berlinu.

Od 1. do 8. junija se mudita v Nemčiji Njeg. Vis. knez Paveo i kneginja Olga, ki sta prišla v Berlin povabilo kancelera Hitlera. Nemška država je pripravila visokima gostoma nad vse pristrčen veličastni sprejem. Kneza Pavla i kneginjo Olgo je v Berlinu na kolodvoru sprejel sam Hitler, kanceler Nemčije i jiva sprevedo v palačo Bellevue, kje sta stanovala. Do 5. junija sta

bila gosta kancelerov Njih. Visočanstvi, tri potem pa gosta maršala Göringa. Veličastnejše slavnosti blūzi pet milijonov prebivalstva broječi Berlin ne mogo izkazati visokima gostoma, kak njima je izkazao. Nemški listi so toplo pisali od Jugoslavije. Z Njih. Visočanstvi se je pripelao v Berlin tūdi minister za zvišne zadeve dr. Cincar Maršta stanovala. Do 5. junija sta

Sestanek v Franciji: 18. junija v MONTMORT (Marne) poleg Epernay.

Nenapadalna pogodba med Nemčijov i Danijov. V Berlinu se je podpisala nenapadalna pogodba med Nemčijov i Danijov.

Pozdrav kancelera Hitlera našoj državi.

Kanceler Hitler je na slavnostnoj večerji, štero je privedo na čast našemi kraljevskomi namestniki, knezi Pavli, jasno povedao, da so prijateljske Jugoslavije meje nespremenlive. Nemška država šče meti močno Jugoslavijo za sosedo. Knez Paveo, pred šterim je nemška voj-

ska poldrūgo vūro defilirala, je položio krasen venec na grob nepoznanoga junaka po dnevi, se je na toj večerji nemškomi narodi zahvalo za nepozabni sprejemi ino povdarjao nezavisne, nespremenlive Jugoslavije prijateljstvo do Nemčije.

Veličastna proslava 1938. 1. 11. sept. v Črensovcih: Narodni voz iz Dokležovja s čunom i veslom na spomin rešitve g. urednika Novin prek Mūre pri Dokležovji iz rok bolševikov. ki so ga na smrt iekali.

Ka pravite?

V Vadarcih je lani nastala nekša nova vera. Člani te vere so sami evangeličanci, pridobili bi pa radi tūdi naše katoličance.

Ka pravite Vi k tomi? Telično je že krvih ver na sveti, a niti edna od njih ne je lūdem spunila njihove žele. Lejko mislite, da bo ta nova to naredila našim Vadarčanom.

† Tomazin Matej.

V Ljubljani je vmro preč. g. Tomazin Matej, tajnik JRZ. Dober mladi dūhovnik je bio preganjani od prejšnjega režima i si je s tem nakopao bolezen. Ta i tūdi naporno delo, ki ga je izvršavao pri stranki, sta povzročila, da je mogeo še miadi vmreti. Pokojni je tūdi našemi kraji vsikdar pomagao, kda je šlo za kakšo dobro stvar. Zato molimo za njega! Pokopani je v domačoj fari v Nakli, sprevedili so ga mla, dr. Krek s poslanci i vnožinov naroda. Nagrobni govor je držao sen. dr. Kulovec.

Sestanek v Parizu.

Risalsko jtro 28. maja sem pazno poslušal vremensko napoved na radio. Sicer je pa že par dni kazalo epo.

Ko sem prišel v Ambroževo cerkev, so me že čakali za spoved. Ali jih bo prišlo do 10 h pričakovano število?

Imeli smo rezervirane prostore med glavnim oltarjem in prižnico, prek 100 vse smo napolnili. In še v beh stranskih ladjah jih je bilo bo več desetina tako, da nas je bilo gotovo prek 150!

Asistirana mša, vse luči prižgane, res veliastno. Kakor da plameni Duha nova nad nas prihajajo. Po evangliju spregovori francoski gospd župnik in kanonik: Rad bi i slovenščini spregovoril dragim Jugoslovonom, a vem le eno besedo „hvala”, da ste se v tako vlikem številu odzvali vabilu rektorja jugoslovenskega katoliškega misijona v Parizu, ki je obenem naš faran. Mogoče ga bodo azumeli tudi moji francoski veriki, saj je danes dan jezikov.

S prižnice visá vis kanoniku sem začel naprej v francosčini: iskrena hvala, da smo

Stalin i kmet.

Stalin se vtaplao v vodi i en kmet, ki ga ne poznao, ga je vōpotegno. Stalin ga na bregi vodine pita: „Znaš, koga si vōpotegno? Jaz sam Stalin, veliki i lūbljeni voditeo ruskoga naroda i vsej delavcov na sveti. Kajkoli ščeš meti, vse ti dam za plačo.” Kmet je odgovorio, naj nikomi vu vesi ne pove, ka ga je on rešo, ovakga večerje bujejo.

Novo kat. akademsko društvo „Veda“

so nastavili v Ljubljani akademiki modroslovne fakultete. Namen društva je bodoče profesore vzgajati v dūhi papovih okrožnic v krščanskomi dūhi na socialnom poli.

Volitve na Vogrskom.

Na Vogrskom je zmagala vladna stranka, dobila je dvetretjinsko većino.

Izpred okrožnega sodišča v M. Soboti.

Dne 17. maja t. l. se je vršila razprava proti Vašu Ludviku, delavcu v Martjancih št. 44 in Križanko Ludoviku, posestniku istotam št. 46, radi požiga, ker bi naj prvi po nasnovi drugega meseca avgusta 1. 1936 zanetil ogenj v supi Križanko Terezije v Martjancih, dalje zoper Škerlak Stefana, posestnika in zavarovalnega agenta v Moravcih št. 23, zaradi 17 požigov, ki bi jih naj izvršil v letih 1932—1937 v škodo raznih posestnikov v Martjancih, Tešanovcih in Suhem vrhu. — Po končani razpravi je državni tožilec umaknil obtožbo zoper Križanko Ludovika, ker se je ugotovilo, da je Vaš priznal, da ga je k požigu nasnoval Križanko, le iz maščevanja napram slednjemu. Do sovraštva med njima je namreč prišlo ob občinskih volitvah leta 1936 in se je hotel Vas na ta način maščevati nad njim. Vaš Ludovik in Škerlak Stefan pa sta bila oproščena obtožbe vsled pomanjkanja dokazov za njuno krivdo.

Dr. Matzenau Kurt, posestnik v Prosenjakovcih št. 3, ki je bil obtožen, da je dne 8. marca t. l. v Prosenjakovcih telesno poškodoval svojega brata Matzenaua Friderika s tem, da ga je z ročajem vili sunil pod desno pazduho ter mu poškodoval laktni živec, radi česar bo funkcija desne roke trajno oslabiljena, je bil oproščen obtožbe, ker je na razpravi prišlo sodišče do prepričanja, da je bil obtoženi Matzenau Kurt izzvan od brata Friderika in da se je slednji sam pri prepiru poškodoval. Do prepira med njima je namreč prišlo radi dolga ca 1.000 Din, ki ga obtoženi Dr. Matzenau Kurt dolguje svojemu bratu Frideriku že dalje časa.

Smolković Albert, posest, sin v Razkrižju št. 32, je bil obsojen na 3 mesece zapor, ker je tekomi leta 1937 zavedel v telesno združitev 17-letno deklico s tem, da ji je obljudil zakon in tako zlorabil zaupanje spolno neomadeževane maloletne deklice.

nik po zadnjem evangliju se enkrat zahvalil za krasno petje in skupno sveto obhajilo. Bil je vidno ginjen.

Ob veličastnih zvokih orgelj smo se vrnili v zakristijo. Prišel je čestitat naš izseljenski odposlanik gospod Jerič in izjavil gospodu kanoniku, da bi tūdi naš gospod minister prišel, če ne bi bil zadržan.

Pri skupnem obedu nas je bilo 93. Tu je g. Casar s tehničmi izvajanj dokazal, zakaj moramo omejiti naše izseljevanje. Dr. Žebot nas je pa pozval, da smo zapeli našo državno in narodno himno, potem pa vzklikali Nj. V. Kralju, Dr. Korošču in drugim našim voditeljem v domovini, posebej še škofom. Navdušenje je bilo nepopisno. Končno smo darovali za kongres Kristusa Kralja v Ljubljani.

Tudi večernice so izredno lepo uspele. Francozi kar niso mogli prehvaliti našega petja.

Po večernicah sem krstil malega izseljenca Dominko iz Gomilic; krst bi bil že predpoldne, ali autobus je imel defekt.

Kje je glavni vzrok, da je celotna prireditelj vendar tako sijajno uspela? V skritih molitvah mnogih, ki nočejo biti imenovani, v tujini in domovini. Kdo bi jim ne bil hvaležen? Camplin.

Glasi iz Slovenske Krajine.

VELIKA TOMBOLA. Vsem je še v spomini velika tombola, štero je priredilo leta 1937 športni klub „Mura“ v Soboti. Prebivalstvo sobočkega, lendavskoga, ljubomerskega i radgonskega sreza se je vdeležilo te velike tombole. V spomini so nam esee lepi i številni dobitki. Tudi toga ne smo pozabili, da se je ljudstvo naravnost trgalo za tombolske karte, ki so na den prireditve bile vse odane. Športni klub Mura bo tudi letos, na splošno želenje prebivalstva, dne 9. julija prirediti tombolo, štera bode po organizaciji sodeč vekša i dobitki še lepši. 15 prvovrstnih biciklov — ženskih i moških — 40 prvovrstni vür za ženske i moške pa 1500 drugi lepi dobitki v skupnoj vrednosti nad 30 jezero dinarov. Tombolske karte bodo po 3 Din. i se dobitki že od 10. junija naprej v vsej trgovinaj v M. Soboti. Namen te velike tombole je, da bi kak največ ljudi dobilo lepe dobitke.

Ponovitev lepoga žizkovskega materinskega dneva. Vršila se bo v Črensovcih v nedelo po Telovom, to je 11. junija. Začne se točno ob 4 po večernici. Pod večernicov se ne dovolijo priprave v Našem Domi. Jezus nas zove k blagoslovi, hodimo si po njega. Te blagoslov več zaleže, kak vse predstave celoga sveta.

Marijini Listi za mesec junij so izšli, dobite je s tov številkov Novin. Prečitite ga celoga vsikdar, zlato zrnje je v vsakom stavki. Posebno priporočamo mladini, naj si prečte članek, „Ne pij“. S tem je zvršena razprava od pogubonosnoga alkoholizma.

Nova sv. meša na Cankovi. Julija 9. bo prvo svojo sv. mešo prikazao Vsegamogočnomi č. g. Zelko Anton, salezijanec.

Vel. Dolenci. Letos smo meli že več lepih i veselih dogodkov, zraven pa tudi žalostnih, ar je dosta naših dragih moralo zapustiti vse, ka njim je najdragše i iti po sveti za tem nevolnim krühom. — Meli smo lepi misijon. Mrzeo sever, zmes včasih sneg, sta nam štela vzeti vso volo. Pa smo mi z ednim glasom zazavali: „Naš predober g. Horvat plivanoš so nam to srečo preskrbeli i mi jo goripontucamo do zadnje kaplice, tudi či se ves pekeo v nas zaleti.“ Dnevi so minoli kak minute. K prvji meši i predgi smo šli, pa smo nanč ne v pamet vzeli, ka je druga i tretja sv. meša i predga minola. Nišče ne pomni misijona v fari. Zato smo pa tem lepše očistili svoje duše nazaj, nazaj do rojstva. Bože reči po-

vedane v našoj miloj domačoj reči so nam šle do dna duše i je nikdar ne pozabimo. Morajo roditi bogati sad. — Naša fara nikdar ne pozabi prekrasne procesije večer! Naši lepi bregovi, okoli nas šumeče gošče, vse je bilo razsvetlano od naši bakeo. Naši obrazi veseli i naša vüsta so pošilala mili glas naše slovenske pesmi do temnih oblakov i skoz do i nad zvezde k nebeskom i Oči. I kda smo vsi klečali pred našim Jezusom i vsi enoglasno prenovljeni obnovili naše krsne oblube, te so se pa odprla naša vüsta i srca, prepevali smo hvalo Bogi i Mariji i komaj smo se ločili s skuzami od cerkve, od naši dobri misijonarov i od tak dobrega i skrbnoga g. plivanoša. — 14. majuša nas je skoron esee iz spanja zbüdo veseli guč. Bežimo k oknam i vidimo dva duhovnika i 14 veselih dečkov. Kaj more biti? smo se spitali. I zvedeli smo, ka so prišli Martiniški gospodje na mali izlet k nam s tistimi dijaki, šteri so bili vso lelo vrli i so se tak lepo včili v štrtom razredi, ka njim ne trbe delati izpitov za maturo. I za nagrado so napravili izlet k nam. Vse je bilo veselo v fari. Vnogi so lejko spoved opravili, v cerkvi smo meli tak lepo popevanje, ka bi celi den pobožno poslušali. Naš gospod plivanoš, vsigdar dobri i radodarni do vseh, so pogostili te mlade, vrle dečke. Kak veselo i hvaležno so njim prepevali vse mogoče lepe i vesele pesmi. Vremen se je pokvarilo odvečera. Pa mladina se je ne zbojala dežja. Gospod so dali kočijo i našiva dva dobriva farnika sta veselo družbo odpelala na Hodoš. Malo veseloga popevanja je bilo esee tam, nato pa je vlak odpelo izletnike. Naš gospod so se počasi vračali domo, žalostni, ka je šla poštena i vesela družba, veseli, ka so tak dobro delo učinili. Na vlaki pa se je prej obravnavalo: Joj, kak so te gospod dobri pa veseli! Što njim ne bio zahvalen i prijateo? I mladi maturant se je oglašo: „Dečki, kaj takšega smo esee ne doživeli. Bar edno goreče sveto obhájilo bo vsaki darüvao za gospoda!“ — Na risaoski pondelek so nas palik obiskali eni gostje iz Bogojine. Zahvalni moramo biti Bogojini, ki nam je dala tak vrloga, gorečoga i gostolübnoga gospoda!

Na Dom sv. Frančiška v Črensovcih so v Din. darüvali sledeči: Vapno odano 8, N. N. 4, Gerič Matjaš, Hotiza 15, Trboveljska premogokopna družba Ljubljana 291-90, obresti v Kmečoj posojilnici v M. Soboti 27, Matajič Stefan, Francija 10, N. Beltinci 10, Forjan Ivan, Beltinci 5, Kumin Alojz, Beltinci 22, Bobovec Franc i Franciška, Francija 10, mladoženec Sobočan Stefan, Trnje Francije 87-50, izseljenci iz Burgesa, Francija 12-50, Šabjan Avgustin, Kobilje iz Francije 15-50, Tivadar Jožef, Lipa v zahvalo za srečno vrnitev iz Francije 20, Antolin Jožef, Odranci 10, Giura Treza, Sr. Bistrica 7, Kmečka hranilnica in posojilnica, D. Lendava 200, Švarda Franjo, V. Polana iz Francije 5, N. Gomilica 10, N. Gomilica 2, iz Francije potom g. Camplina 55-25, Barbarič Ana, Francija 29-75, Prša Marija, Francija 16.

Zahvala. Vsem, ki so ob preranoj smrti v najlepšoj mladosti sprevodili našega sina i brata, **Karola**, k večnomi počitki v Domajincih, se najpristrčneje zahvalimo vsem ino vsakom posebi za udeležbo i za številne vence. Prav pristrčno se zahvalujemo prečastitomi duhovniki g. Safošniki za tolažilne reči ino poslovilni govor. Potem vsem Domajinskim dečkom za številne vence, posebno g. Žilavec Antoni, šteri je prineso najlepši venec. Nadale se zahvalujemo vsoj rodbini i znancom, ki so ga tolažili na njegovej smrtnoj posteli i njemi lajšali bolečine. V 30 leti se je mogao ločiti od nas, beteg si je nakopao v Franciji. Molmo za njega, tam gori nad zvezdami se vidimo. — Žalüjoci starši ino bratje Forjan, Anton i Janoš v Franciji.

Lastno dete je vmorila v Soboti Madjar Terezija, slüžečka dekla Babič Franca, Grajska ulica 6 v nedelo, 4. junija. Ob 7 vüri vgojčno je porodila dete, zadavila i vrgla v stranišče. Nesrečna mati je spravljena v bolnico, dete potegneno iz stranišča pa odnešeno v mrtvečnico, odket je zakopano.

Črensovci. 12. junija, to je v pondelek, je razstava i premovanje rodovniških krav i mlade živine. Člani, priženite lepo i čisto živino že ob sedmih.

Dari. Za Kongres Kristuša Krala v Ljubljani so darüvali izseljenci, zbrani na Risale v Parizi, 300 fr. Za našo Rafaelovo družbo je dala Krampač Roza 10 fr. Za misijon g. Kereca je dao Dominjko Jožef 10 fr.

Bogojina. JRZ v Bogojini, bo mela dne 8. junija t. l. (na Telovo) po velikoj sv. meši, pri predsedniki, svoj redni letni občni zbor, z običajnim dnevnim redom. Vsi člani vlüdnio vableni. — Odbor.

z hvalospevanjom.

Naednok pa, kak da bi zagrmelo, so se sipali z dil radostno veseli glasi:

Rajska Mati, o Gospa premila, Mati naša, naše sonce zlato, sprejmi, sprejmi src udani dar, sprejmi čiste nam ljubezni žar.

Čüdno hitro je prišo dnes čas, gda se je od oltara oglašo plivanošov glas: Ite missa est. Lüdje so se sipali z cerkve.

Vünej je bio lepi nedelski den. Rdeče strehe zidanih hiž so se belile med sadovnjakami, zrak je trepetao v sunčani trakaj. Lüdje so se mleli pred cerkev-jov pa poslušali maloga birova*, kak je z visikim glasom davao na znanje, da more biti tje-den kamen po vulicaj navožen, naj vsakši v rokaj pasé krave po konikaj i ka se bodo popravljali klanci v goricaj.

Jančeka vse to ne nikaj zanimalo. Vse to se ne nikaj tikalo njega. Občüto pa je, da se njemi je té den v duši nekaj vzdramilo, ka je dozdej tak mirno dremalo.

„Pa pridji kaj k nam,“ so ga zvale dekline, šterim so se smejale oči. Znale so, da rad je rane črešnje, zato so ga zvalé.

„Si vidila, té ga šče vse zmešajo,“ je dregnola Salajova Manka žensko poleg sebé. „Kak

*) Občinski sluga.

Prvi delavski tabor v Ljubljani.

Vršo se je dnes teden v dvorani Uniona, kama so delavci prišli v sprevodi z cerkvi sv. Jožefa, svojega patrona, kde se njim je zastava blagoslovila. Govorili so predsednik vlade, dr. Cvetkovič od dela vlade za delavce, dr. Korošec, predsednik senata od krščanskega gibanja delavstva, zvünešnje i notrašnje politike, ban dr. Natlačen i minister dr. Krek. V novoj delavskoj organizaciji, štera ne posluša navodil iz Moskve, nego se drži navodil Kristušovih pravic, je že 180.000 kotrig v našoj državi.

Velika nesreča Angleške podmornice „Thetis“.

Komaj je minolo nikaj dne-vov od velike nesreče ameri-kanske podmornice, že je dole-tela ista nesreča najnovješjo an-gleško podmornico. Potopila se je preminočo soboto i v globočini morja je najšlo smrt 99 oseb.

Razpis.

Rim. kat. cerkvena občina v M. Soboti razpisuje izgraditev ograje okrog župnišča. Ponudbe je oddati najkas-neje do 15. julija 1939. Načrti in pro-račun dobijo intereseanti v župnišču v Murski Soboti.

Murska Soboti, dne 31. V. 1939.
Vojkovič Jožef l. r. Hartner Ferd. l. r.
župnik svetški predsednik

V G A N K A.

■					moško ime
■					del sveta
■					žival
■					žensko ime
■					rastlina
■					žensko ime
■					časopis
■					del hiže
■					ptica
■					mesto v Španiji
■					сосedni državlan
■					mesto znano iz sv. pisma

Reči sestojijo iz:

9 a — 1 b — 2 d — 5 e
7 i — 1 j — 1 k — 3 m
8 n — 4 o — 4 r — 1 s
1 š — 1 t — 2 u — 4 v
1 c. —

Reči dajo v prvom redi dol, gde so pike, lepi navuk.

Ki vgonijo do 25. junija, dobijo nagrado.

Nevarna kniga.

Ka? Vi pravite ka je ta nedužna kniga nevarna? Pa šče kak. Moja žena mi jo že šestkrat vrgla v glavo.

Gost: „Kelnar, poglednite to porcijo piščanca: sama čunta i koža.“

Kelnar: „Kapa te ščete šče perje zraven.“

Polcaj: Kapa takšo breko ženete pred oštarijov?

Števan: Ošterjaška me je vö vrgla, jes bi pa rad nazaj notri.

Polcaj: Ráj ite domo.

Števan: „Ve pa tou ravno ščen, a ošterjaška je moja žena.“

Matija Balažic:

Na križopotji življenja.

Gdakoli se je k svetkom prikazao doma, so se ga vsi vsikdar razveselili: „No, si páli doma, hvala Bogil! Nam boš pa té svetke bar pali malo zaigrao v cerkvi, da bomo meli veselejšje svetke i ne bodo šli tak tiho mimo nas kak drugi delavni dnevi,“ so znali praviti lüdje...

Če resan tak želite, naj bo! Se je odločo Janček.

Zazvonilo je vküp. Vsa ta pisana vnožina lüdi se je zgenola. Moški so se odkrili po prvom vdarcu. Vsa ta pisana vodina lüdi se je pomali zlevala v cerkev.

Janček je šo s pesmarami na dile. Vseo se je za harmonij. Pregledno ga, če se ne bi znal páli kvariti. Dostakrat je rado cvililo v njem. Med predgov si je sprebrano note, štere so bile razmetane vsepoprek po harmoniji. V cerkvi je bila glava pri glavi. Plivanoš je glasno pa jasno predgao, da nišče ne megno z očmi.

Gda je zvonar našgao sveče na oltari i se začnolo najsvetejšje opravilo na zemli, je Janček pritisno z vsemi prstami na bele tipke, da so zavrisnole*.

*) Zajuvkala.

Tü pa tam se je štera glava iz radovednosti zglednola gor: ve so že dugo ne čüli teh glasov. Tüdi Jančeka je prišlo mehko občütje, gda je po dugom časi páli bio v domačoj cerkvi, na štero so ga vezali lepi spomini iz rane mladosti. Pomali se je zdignola pesem:

Verni kristijani poklekimo zdaj, že se odpiraj nam blaženi raj...

Pomali je naraščala. Od spodi so poprijali lüdje, stari, ki so že ne meli več zob pa mladi, ki so komaj znali odpirati vüsta. Dečki, ki so se natiškali na dile, so skoro zaprli ženske glase. Vsi so spevali iz navdúšenja, kak da bi šteli sprostiti zadržano veselje, ka se je znabiti tje dne pa tje dne nabiralo.

Pri darüvanji je zaplavao mehek, jasen pa čisti glas po cerkvi, da so lüdje posluhnoli:

Zdrava Mati, milosti si polna... Lizika je spevala sama. Tihi glas harmonija se je spajao z zibajočim pa občütenim Lizikinim glasom. Lüdje so pozabili na čüsto, oči so se njim poškalile z molitvenih knjig i zavžeto poslušali. Mehka milina je obišla. Celo plivanoš bi skoro pozabo začnoti

se vrtijo okoli njega. Boš vidila, s toga nikaj ne bo dobroga.” Salajova Manka je bila ženska, štera ne bila ravno takšega oponašanja, da bi jo lahko postavio v oltar. Bila je sühastoga obraza, čüdno zelenoga, kak da bi bio pod kožov razlejeni žuč namesto krvi. Šivala je vsikdar okoli kak hamični penezi. Gdekoli se je stavila, kakpa samo pojdočki, je znala praviti, ka je ona zvedila, je vsikdi kaj poblehetnola, esee več si je pa zmisllila zraven.

„Boš vidila, Janček je šče mladi, ne ve ločiti, ka je dobro pa slabo za njega. Té ga šče znajo spelati na krivo pot,“ si je delala Manka nepotrebne skrbi. Janček je pomali pa zamišleno stopao po cesti.

„Tak lepo se mi je vidilo dnes v cerkvi, kak da bi bila v nebesaj,“ ga je dojšla tetica, štero je vsikdar rad pohajao v počitnicaj.

„Resan?“ Se je nasmehno Janček. To je pa bilo tüdi vse, ka je na poti do doma spregučao.

Janček je noso srečo v svojoj duši. Bio je páli v domačoj cerkvi, gde ga je vsikdar navdalo prijetno občütje, lepše pa pristnejše, kak gdešte indri. Nikdar z niedne zabave v mestu ne šo veselejši pa zadovolnejši kak dnes iz te male domače cerkvice...

III.

Odvéčara po večernicaj se je Janček spravo, da se nekoliko razglédne po vesi. Trbé poglednoti k rodbini pa si pogučati edno pa drugo.

Sunce je sijalo, naravnoč žgaló, da je prah, šteri je bio tri prste na debelo nasipani po cesti, skoro žgao, či si šd bos. Níeden list na drevji se ne geno, samo kakša vejka se je zazibala, če je vrabeo seo na njo. Po ograda i škegnjaj so ležali pa spali moški: odevko so si prestrli pod sébe, za zglavnik jim je bio kakši kaput i se vle-gli v senco pod jablan ali grüško. Nišče je ne mešao, samo mühe so se spreletavale v toj vročini, včasih sele šteromi na nos, da jo je snečki odégnao z rokóv. Tihi mir je plavao nad vesnicov, sreča pa zadovolnost je prebivala med lüdmí, ki jo tak rad kradne šörki svet. Samo včasih je fükno što s potačem mimo po cesti, da se je nekoliko vzdigno prah za njim.

Ženske so si prinesle stoč-keke pa si sposale po trataj na škegnji ali pa sedele na stubaj, če je že dosegnola senca i tam premlevala novice celoga tje dne.

(Dale)

„HIZICKI DOMAČOJ“

Trstenjak Franc, Buzancy. Poštovani g. urednik! Prav srčno vas pozdravljamo vsi Slovenci, ki smo v etoj vesi i vam želemo lübo zdravje od Gospodnoga Boga i blažene Device Marje, da bi vam vsigdar pomagala, posebno pa pri vrejüvanji naših Novin. Kak so nam izseljencom potrebne Novine! One nas vodijo i obdržijo na pravo poti. Dosta naših se v tujini pokvari i pozabi na Boga. Tüdi domačinov je vno go, ki ne vejo za Boga, mislijo, ka do na veke živeli. Jaj takšim, kda pride čas, ka de je Bog sodo! Zdaj vas pa, g. urednik, šče ednok vsi lepo pozdravimo.

Nemec Jožef, la Chasagne. Prečastiti g. urednik! Vu imeni Jezüša i Marije vas lepo pozdravim i vam želem od Jezüšovoga Srca blagoslov pri vsej vaši trüdaj, štere mate z našimi Novinami i Marijinim listom. Naznamim vam tüdi, da liste redno vdablam i mam veliko veselje z njimi.

Jozefa, Terezija i Janoš Jug iz G. Črnc, zdaj v Franciji. Prečastiti gospod! Z nebeskov Mamikov i Sinom Jezüšom vas srčno pozdravljamo i vam želemo lübo zdravje i veselo življenje. Lepo se tüdi zahvaljüjemo na rednom pošiljanji listov.

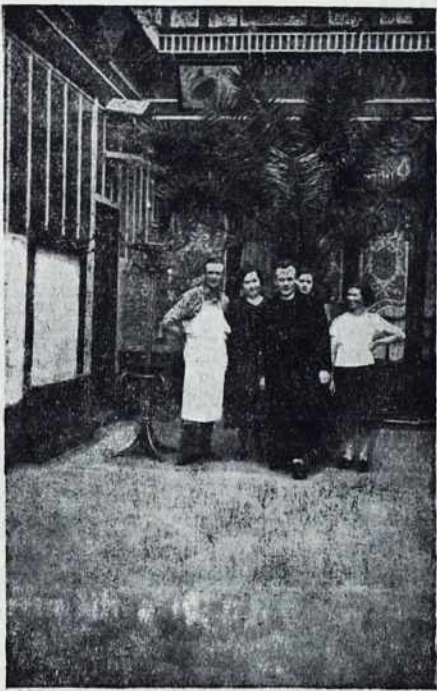
Glider Alojz, Alt Rechse. Prečastiti gospod! Vu imeni Jezüša vas pozdravim i vam želem šče vno go let življenja, da bi mogli skrbeti za nas izseljence po našij krščanskij listaj. Naši listi so nam tak dragi, tak težko je pričaküjemo i z velikim veseljem čtemo. Jaz je redno vdablam i se vam lepo zahvalim za to.

Ferko Marta, Francija, g. Camplini. Mino je en tje den, kak nas je bila mala družba Slovencev zbrana. Da dragi gospod, jako me razveselilo, da sam se tüdi jaz lahko vdeležila sv. spovedi. Tri i pol leta že nesam bila pri spovedi. Čeravno je težka bila ta moja pot do vas i

čeravno se mi je müdilo, da sam se mogla hitro od vas s skuza mi v oče j posloviti i vam ponüditi tresočo roko, a vesela sem. Srčen pozdrav iz tujega kraja, naj vaša pot bo s cveticami pottorjena. Molite za nas, da nas Bog blagoslovi i nam da srečno smrt, pa nam naznanite, gda bo znova sv. spoved. Bog Vas živi!

Časar Štefan, Monchy Lagache lepo pozdravlja g. urednika i se zahvali na rednom pošiljanji Novin.

Ošlaj Franc, a Druelle. Hvalen bodi Jezüš Kristuš. V imeni Jezüša i Marije vas pozdravim i vam želem lübo zdravje, gospod urednik. Novine me jako veselijo,

Naši v Franciji: Izseljenski duhovnik g. Camplin obišče naše, ki služijo v hoteli v Euxeu.

naročnik bom celo leto. Pozdravljam svoje domače, člane bogojanskoga Prosvetnoga društva i Fantovskega odseka.

Pozdrave pošiljajo g. uredniki naših listov: Žaltk Štefan, a Villers le Tilleuil; Gjörköš Štefan, ferme Heunequinerie. Zelko Jožef, Ferme Allu. Kohek Martin i Verona, Francija, Filsar Alojz, la Molmaison, Casar Štefan, a Serres, Kosalin Cecilija, Semere celoj Slovenskoj Krajini.

Družba sv. Rafaela za varstvo izseljencev iz Slov. Krajine.

Lani sta se pritožila Hozjan Jožef i Matjaš iz Quiltzina v Nemčiji da njima je gospodar ne poskrbo dovoljenja, da bi smela marke domo pošilati. Marke so se nabrale i prosila sta, da bi smela vsaki 400 mark poslati domo.

Naša družba je prošnja podprla i l. 1938. junija 11. naprej poslala. Zdaj smo dobili od konzulata v Düsseldorfu obvestilo, da je to ne moglo izposlovati pri nemškoj oblasti, da smeta zaproseno svoto penez domo poslati, nego smeta samo teliko, kak vsi sezonski delavci.

Opominamo zato naše

delavce v Nemčiji, naj krepko nastopijo pri svojih gospodaraj, ka njim tej pravočasno poskrbijo dovoljenje za pošiljanje penez.

Naš izseljenski duhovnik v Banati, Bački i Baranji. Izseljenski duhovnik, g. Škafar Ivan, so na konci maja odpotüvali k našim sezonskim delavcom v Bačko, Banat i Baranjo. Gda tü opravijo duhovno pastirstvo, idejo k našim ovcam v Nemčijo.

Balažek Štefan, Lipa. Prinesite nam točno napisan naslov žene v Franciji, ar danoga naslova ne moremo rabiti, se ne da prečteti.

Kda odhajam jaz v tujino.

Kda odhajam jaz od tod, v tujino nepoznano, ta med gore i valove, ki düšo mojo zatemo. Zato pa ne od tod, le ne od tod, ki lübi svoj domači kot.

Tujina hladna je povsod, i v meni zastoji srce ar tujci, ravno to žele, pogina se on vesele. Zato pa ne od tod, le ne od tod, ki lübi svoj slovenski rod.

Zdaj na tüje se podam iz lübe hiže očinske, iz zemlice prededove, srce mi zaječi: O ne od tod, le ne od tod, ki lübi svoj slovenski rod. Tujina sprejme hladno me, le sile moje rabi vse. So prijatelji tüdi tam, ali brat sam njim le nepoznan. Zato nazaj, o le nazaj v svoj lübi domači kraj.

V tujini bivam zdaj, prijatelov tolažbe nepoznam, srce mi bridko se müči, kda zbüja v sebi drag spomin presladke domačije. O te se vrača pa nazaj, nazaj v domači kraj.

Tihi i skromen je moj dom... Odzdaj te lübo vroče bom, kda verige tujine, do kosti so me žüliše... Sili zato srce nazaj, o le nazaj v svoj lübi slovenski kraj.

M.

Murska Sobota se olepšuje za Prekmurski teden.

Murska Sobota dobiva iz dneva v dan lepše lice. Že v jeseni so regulirali prometno Slovensko ulico, jo posušili in zvaljali z novim valjarjem, ki ga je kupil cestni odbor. Spomladi so uredili Kolodvorsko ulico, ki zdaj zgleda kakor bi bila betonirana. Ko bodo dorasle topole ob robu ceste, bo to ena najlepših soboških ulic, ki bo imela prav vele mestni značaj. Tudi Aleksandrovo ulico bodo lepo uredili. Zdaj so jo posuli z debelim in drobnejšim kamenjem, da bo dobila trdno cestišče in bo dovolj široka. Napravili so dva provizorična otoka, da bo promet tek el samo po desni strani. V začetku je ta novotarija vzbujala pomisleke, kmalu pa so se je vsi navadili in zdaj bodo napravili prometne otoke iz betona. Trg so začeli tudi preurejati. Dobil je 18 luči na visokih drogih, znotraj pa bo urejen park z nasadi. Do otvoritve Prekmurskega tedna bo že gotov, kolikor bo pač letos še mogoče saditi.

Paviljone, v katerih bo razstava „Prekmurski teden“, so že pričeli graditi. Gradi jih stavbenik g. Štefan Sraka na prostoru, ki je določen za stavbišče novi gimnaziji. Delo gre hitro izpod rok in je velika lesena zgradba že skoro vsa pod streho. Ves prostor v paviljonih je že oddan raznim razstavljalcem iz vseh krajev države.

Pošta.

Denša Ivan, Čikago. Sprejeli smo naročnino po 3 dol. za l. 1938 od Lajnar Janoša i za l. 1939 od Dovečar Ane, Slavice Ane, Kolenko Štefana, i Prša Štefana. Slavice Ana je tüdi placala za očo Kolman Štefana v Turnišči Novine i Marijin List z 1 dolarom. Dominiko Jožef, Gomilica. Novine za Francijo stavili, od naročnine ostalo 6 Din, to spisali širiteli Ferenčaki v vaše dobro. Čiglar Micika, Korovci 35. Za Francijo je vse plačano, za Korovce ostalo 1 Din 75 p. Duh Štefan, Pisa Italia. Poslali smo naknadno liste, sterih neste dobili.

Mladinski tabor v Mariboru od 29. VI. do 2. VII.

Sprevod

bo ena največjačnejših prireditv mladinskega tabora. Zato moramo skrbeti, da bo letošnji naš pohod res strumen in mogočen. Razpored spreveda bo naslednji: Konjenica, prapori, predsedstvo (odbor ZFO, odbori vseh štirih podvez in pripravljalni odbor), vzorna vrsta ZFO, častna četa, člani v krojih, mladi v telovadnih oblekah, predsedstvo ZDK s svojimi prapori, članice v krojih, mladenke v krojih, člani, mladi, članice in mladenke v civilu z znaki, naredne noše po pokrajinskih skupinah in za zaključek četa članov v krojih. Vmes bodo razporejene godbe, fanfare in trobentaški zbori. V vsakem gornjih oddelkov pa bo razpored naslednji: najprej članstvo ljubljanske, potem novomeške, za njo celjske in končno mariborske podveze. Začetek zbiranja za sprevod ob pol 8. uri, začetek spreveda ob pol 9. uri. Sprevod krene po naslednjih ulicah: Kolodvorska ulica, Aleksandrova cesta, Trg Svobode, Grajski trg, Vetrinjska ulica, Glavni trg (defile pred magistratom), državni most, Kralja Petra trg, Dvoračkova ulica, Frankopanova cesta, Ob železnici, Tržaška cesta, igrišče SK Železničar.

Taborne knjižice in znaki.

Taborna knjižica bo te dni dostiskana, znaki so že izdelani. Taborna knjižica in znak bosta služili vsem udeležencem — članom in nečlanom — kot izkaz za znižano vozno in za prost vstop na večino tabornih prireditv. Cena tabornih knjižic in znaku je 5 Din. Vse Fantovske odseke in Dekliške krožke nujno pozivamo, da takoj naroče taborne knjižice in znake in v naprej pošljejo tolikokrat po 5 din, kolikor bo iz njihovega območja udeležencev za mariborski tabor. Da boste to stvar lažje izvedli, skličite takoj sestanek vseh, ki se nameravajo udeležiti našega tabora in poberite od vsakega po 5 din za taborno knjižico in znak. Te dni ste prejeli v tej zadevi posebno okrožnico, rav najte se natančno po njenih navodilih! Ne odlašajte z naročilom na kasnejše dni, kajti za pozneje ne prevzamemo nobene odgovornosti, da bomo mogli vse naročene knjižice in znake pravočasno razposlati. Vsa naročila pošljite na naslov: Pripravljalni odbor za mladinski tabor, Maribor, Aleksandrova cesta 6 I.

Znižana vozna za članstvo in ostale udeležence.

Z odločbo generalne direkcije državnih železnic GD br. 46878/89 z dne 9. V. 1939 je odobrena za vse udeležence letošnjega mladinskega tabora v Mariboru znižana vozna na državnih železnicah in to: članstvu ZFO in ZDK četrtinska, vsem ostalim udeležencem pa polovična! Člani ZFO in ZDK kupijo ob odhodu v Maribor polovično vozovnico in železniški obrazec K-14 na osnovi članske legitimacije in taborne knjižice. Kupljena polovična vozovnica velja za brezplačen povratek iz Maribora s potrdilom Pripravljalnega odbora na železniškem obrazcu, da so se udeležili tabora. Ostali udeleženci (nečlani) kupijo ob odhodu v Maribor celo vozovnico in železniški obrazec K-13. Kupljena cela vozovnica velja za brezplačen povratek iz Maribora s potrdilom Pripravljalnega odbora na železniškem obrazcu K-13, da so se v resnici udeležili tabora. Tudi za pravico do polovične voznine služi kot izkaz taborna knjižica. Ugodnost znižane voznine velja za odhod v Maribor od 27. junija do 2. julija in za povratek od 2. julija do vključno 4. julija v vseh razredih in za vse vlake razen ekspresnih. Popust velja le na osnovi taborne knjižice. Članstvo ZFO in ZDK pa še poleg knjižice potrebuje kot izkaz za pravico do četrtinske voznine člansko legitimacijo Taborna knjižica, na katero je vezan ta popust, je dostiskana in jo bomo razposlali onim odsekom in krožkom, ki jo bodo naročili in v naprej plačali. Podrobna navodila o naročilu tabornih knjižic so odseki in krožki prejeli v posebni okrožnici. Za članstvo ZFO in ZDK je najbolj važna članska legitimacija ki jo izstavlja Zveza fantovskih odsekov odnosno Zveza dekliških krožkov. Vsi novi člani in vsi oni, ki so že izstavljene legitimacije izgubili, naj se takoj preko svojih odsekov oz. krožkov obrnejo na ZFO odn. ZDK, da jim izda legitimacije. Ponovno povdarjamo: naročite izkaznice takoj, ker bodo pozneje pisarne ZFO in ZDK s tem delom preobremenjene. Vsa odgovornost za vse pritožbe članstva, ki se zaradi nezastavljenih legitimacij ne bodo mogli poslužiti ugodnosti četrtinske voznine, pade na tiste odseke in krožke, ki se za naročilo izkaznic ne bodo pravočasno pobrigali. Tajniki in tajnice storte svojo dolžnost!

Taborni lepaki

bodo razposlani odsekom in krožkom takoj po Binkoštih. Nalepite jih na vidna mesta, da bodo klical slovensko mladino na njen praznik v Maribor!

Prijavne pole

bodo odseki in krožki prejeli v prvih dneh junija. Prosimo vas, da jih vestno in natančno izpolnite po navodilih, ki bodo priložena. Ko ste jih iz-

Vsaki osebi — družini nudimo stalni zaslužek. — Pišite

MARA Maribor

Pojasnila: Rituper, Vučjagomila.

LES za čakature in ruše, suhi in žagan prodaja: MURSA na KRAPJI pri LJUTOMERU.

Službena naznanila

Davčna uprava Dolnja Lendava, Št. 1504/39 dne 30. maja 1939.

P o z i v.

Po § 19 finančnega zakona za leto 1939-40 se mora počenski s 1. julijem 1939. pobirati posebni doprinos k fondu narodne obrambe v višini določeno v lestvici, ki jo vsebuje za §, a po osnovi skupne obremenitve v preteklem letu na davkih, ki se sumarno knjižijo na področju ene občine. V to osnovico za odmero doprinosu spada osnovni, dopolnilni in minimalni davek, ter posebni davčni dodatek zemljarine, zgradarine, pridobnine, družbenega davka, rentnina, odmerjena po razporecu ter davek na samce.

V smislu § 19. II., točka 8. in 9. finančnega zakona za 1939-40 pa se mora doprinos, določen v lestvici iz tega § znižati vsem davčnim zavezanecem ki imajo 3-4 zakonske otroke žive, mladoletne otroke t. j. izpod 14 let, za eno stopnjo, a onim davčnim zavezanecem, ki imajo 5 ali v več zakonskih mladoletnih živih otrok, za 2 stopnji.

Da bi mogla davčna uprava postopati v smislu teh zakonskih določil, se pozivljajo davčni zavezanci, da v svojem lastnem interesu prijavijo davčni upravi, kjer imajo predpis kakega davka, do najdalje 15. junija 1939 stanje rodbinskih članov z navedbo imena, poklica in rojstnega datuma živih otrok na dan prijave. Te prijave, ki so takse proste, naj potrdijo kot pravilne pred predajo občinski uradi.

Prijave je vložiti neposredno pri davčni upravi. Prijave, vložene po 15. juniju, se pri omeri tega doprinosu ne bodo upoštevale.

V istem roku morajo predložiti davčni upravi prijave tudi vsi preko 30 let stari davčni zavezanci, ki so samci ali pa so oženjeni ali vdovci (vdove) brez otrok, radi odmere tega doprinosu po višji stopnji kakor to predvideva čl. 19. II. točka 9. finanč. zakona za leto 1939-40. Netočne prijave imajo posledico kaznovanje radi utajbe davka po čl. 142. zakona o neposrednih davkih.

Šef davčne uprave, davč. inspektor

Cimerman.

Na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru se prične novo šolsko leto dne 15. sept. t. l. Šola je dvoletna ter ima internat za 60 gojencev in 100 ha veliko posestvo z vsemi kmetijskimi panogami in potrebnimi gospodarskimi objekti. Za sprejem je potrebna starost najmanj 16 let ter z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Kmečki sinovi, ki ostanejo po končani kmetijski šoli doma, imajo pri sprejemu prednost. Mesečna vzdrževalnina se določi po premoženjskih razmerah prosilcev ter znaša od 25 do največ 300 din. — Prošnje za sprejem (ban. kolek 10 din) je poslati ravnateljstvu najkasneje do 15. julija t. l. ter priložiti: 1. krstni list, 2. domovnico, 3. odpustnico, odnosno zadnje šolsko spričevalo, 4. spričevalo o nravnosti pri njih prosilcih, ki ne vstopijo v zavod neposredno iz kake druge šole, 5. obvezno izjavo staršev, odnosno varuha, da bodo krili stroške šolanja; 6. obvezno izjavo staršev ali varuha, ki računajo na banovinsko ali kako drugo stipendijo iz javnih sredstev, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domačem posestvu, v nasprotnem primeru pa povrnejo zavodu iz javnih sredstev prejete zneske podpore. Izjavi pod 5 in 6. je kolkovati z banovinskim kolekom za 4. din. Pridni sinovi manj premožnih posestnikov, ki reflektirajo na znižanje mesečne vzdrževalnine in žele banovinsko stipendijo sreskega kmetijskega odbora, morajo priložiti tudi premoženjski izkaz z uradno navedbo višine zemljiškega davka ter gospodarskega stanja staršev odnosno varuha. Taki prosilci naj zaprosijo istočasno za primerno stipendijo pri svojem sreskem kmetijskem odboru. Podrobnejša pojasnila daje na željo ravnateljstvo.

polnili, jih jakoj najpozneje pa do 15. junija pošljite Pripravljalnemu odboru v Maribor, ki bo na osnovi podatkov iz teh končnih prijav pripravil dovoljno število prenočišč, oskrbel dovoljno prehrano, naročil potrebno število posebnih vlakov itd. Sploh je od točnosti teh prijav odvisna skoraj vsa zdaj in najvažnejša priprava za tabor. V interesu vašega članstva je, da prijave takoj natančno in točno izpolnite in jih s prvo potjo izpolnjene vrnete Pripravljalnemu odboru. Ponovno opozarjamo, da bomo mogli oskrbeti vse ugodnosti le članstvu onih odsekov in krožkov, ki se bodo natančno držali naših navodil in v redu odgovarjali na vse naše pozive. — Nase geslo v teh tednih je: Kdor je naš, gre z nami v Maribor!